

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero kaksikymmentäneljä

Jeff Pippenger
2026-01-06

Numero kaksikymmentäneljä

Päätimme edellisen artikkelimme koskettamalla niitä kolmea rinnakkaista profeettallisen todistuksen linjaa, joita edustavat Ensimmäisen Mooseksen kirjan, Vanhan testamentin ensimmäisen kirjan, luvut yhdestätoista kahteenkymmenenteentoiseen, Matteus, Uuden testamentin ensimmäinen kirja, sekä Ilmestyskirja, joka on sekä Uuden testamentin että koko Raamatun viimeinen kirja. Ensimmäisen Mooseksen kirjan linja osoittaa liiton Abramin kanssa; Matteuksen linja osoittaa liiton kristillisen seurakunnan kanssa, Pietarin ollessa nykyajan hengellisen Israelin alun ja lopun vertauskuva. Molempien linjojen keskeimmät jakeet osoittavat Jumalan sinetin: Abramin kohdalla se oli ”ympärileikkaus”, ja Pietarin kohdalla hänen nimensä muuttuminen. Ilmestyskirjan linjan keskeinen jae on seitsemännentoista luvun kahdestoista jae.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan kuninkaina yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Ilmestys 17:12.

Ensimmäinen Mooseksen kirja ja Matteus osoittavat jumaluuden ja ihmisyyden avioliiton, ja Ilmestyskirja osoittaa pedon ja lohikäärmeen avioliiton sunnuntailain yhteydessä. Kaikki kolme linjaa viittaavat sunnuntailakiin, jossa toinen luokka ilmentää pedon merkkiä ja toinen Jumalan sinettiä. Pedon ja lohikäärmeen väärennös jakeessa kaksitoista on oomega-maininta Nimrodin tornista Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa luvussa yksitoista. Siellä väärennetty liittousskonto kohtasi tuomionsa, ja Ilmestyskirjan luvussa seitsemäntoista portto — joka on Babylon, suuri — tuomitaan. Nimrod on alfa Vatikaanin oomegalle, ja tästä syystä paavius on Babylon, suuri, oomega Nimrodin Baabelille, alfalle.

Huomionarvoista näissä kolmessa keskeisessä jakeessa on se, että kuhunkin linjan keskikohtaan sisältyvä todistus käsittää itse asiassa kolme jaetta.

Tämä on minun liittoni, jonka teidän on pidettävä minun ja teidän sekä sinun jälkeläistesi välillä sinun jälkeesi: jokainen miespuolinen teidän keskuudessanne ympärileikattakoon. Leikatkaa esinahkanne liha ympäriltä; ja se olkoon liiton merkki minun ja teidän välillä. Kahdeksan päivän ikäinen leikattakoon ympäriltä teidän keskuudessanne, jokainen miespuolinen sukupolvienne aikana, niin talossa syntynyt kuin rahalla muukalaiselta ostettukin, joka ei ole sinun siementäsi. 1. Mooseksen kirja 17:10–12.

Ja Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Autuas olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri eivät ole ilmoittaneet sitä sinulle, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon myös sinulle, että

sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni, eivätkä tuonelan portit voita sitä. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa. Matteus 16:17–19.

Ja peto, joka oli eikä enää ole, on itse kahdeksas, ja on niistä seitsemästä, ja menee kadotukseen. Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet valtakuntaa; mutta saavat vallan kuninkaina yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Näillä on yksi mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle. Ilmestys 17:11–13.

Nimrodin tiilien ja laastin edustaman väärennetyn liiton kertomus sekä hänen kirkon ja valtion väärennetty järjestelmänsä, jota torni ja kaupunki edustavat, esikuvallistavat pedon kuvan väärennettyä järjestelmää, joka on edustettuna Nimrodin kertomuksen omegassa. Kolme linjaa, joissa on kolme kolmen jakeen keskus pistettä, todistavat kaikki elämän liitosta ja kuoleman liitosta. Ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta ovat se todellinen kahdeksas, joka on siitä seitsemästä, ja paavius on yksinkertaisesti väärennös. Nimrodin luokalla on avioliitossaan mielen ykseys, väärennös niistä sadasta neljästäkymmenestäneljästä tuhannesta, jotka ovat yhtä Kristuksen mielen kanssa. Väärennetty peto, joka ”oli, eikä ole”, on väärennös Kristuksesta, joka oli ja on ja on vielä tuleva. Jakeessa kahdeksan paaviuden edustaman väärennöksen täysi ilmaus tulee esiin.

Peto, jonka sinä näit, oli, eikä sitä enää ole; ja se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaliset ihmettelevät, ne, joiden nimiä ei ole kirjoitettu elämän kirjaan maailman perustamisesta asti, kun he näkevät pedon, joka oli, eikä sitä ole, ja kuitenkin on. Ilmestys 17:8.

Jeesus on Hän, joka oli ja on ja joka on vielä tuleva, ja paavius, se kahdeksas, joka on niistä seitsemästä, on se peto, joka ”oli, eikä ole, ja kuitenkin on”. Se ”yksi hetki”, jota lohikäärmeen ja pedon avioliitto edustaa, kuvaa sitä historian vaihetta sunnuntailaista alkaen, jolloin ne satatuhatta, joita Pietari ja Abram edustavat, nousevat taivaaseen lippumerkiksi, juuri samalla hetkellä kun paavius nousee.

Olemme pyrkineet käsittelemään Joelin kirjaa siitä näkökulmasta, että Pietari helluntaina määritteli helluntaisanomansa Joelin täyttymykseksi. Kolmessa liittolinjassa, joista kukin käsittää kaksitoista lukua, kunkin linjan kolme keskimmäistä jaetta käsittelevät samaa historiaa, ja Pietari esiintyy tuossa historiassa Jeesuksen kanssa Kesareassa Filippin luona, joka on Panium, jossa maailma on nyt aivan kokemisen kynnyksellä. Paniumissa Pietari on myös Jerusalemissa helluntain vuodattamisen aikana. Nämä kolme kahdentoista luvun linjaa yhtyvät Paniumissa ja helluntaina, jolloin Jumalan sinetti painetaan Kristuksen morsiamelle ja pedon merkki painetaan Saatanan morsiamelle. Joelin kirja osoittaa kymmenen neitsyen vertauksen herätysshuodon, jolloin Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkko havahtuu siihen tosiasiaan, että se on kadotettu.

Joelin kirja sijoittuu neljän sukupolven kontekstiin.

Herran sana, joka tuli Joelille, Petuelin pojalle.

Kuulkaa tämä, te vanhat miehet, ja ottakaa vaari, kaikki maan asukkaat.

Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai edes teidän isienne päivinä? Kertokaa siitä lapsillenne, ja teidän lapsenne kertokoot lapsilleen, ja heidän lapsensa toiselle sukupolvelle. Mitä kalvajasirkka jätti jäljelle, sen heinäsiirkka söi; ja mitä heinäsiirkka jätti jäljelle, sen söi syöpäläinen; ja mitä syöpäläinen jätti jäljelle, sen söi tuhosirkka. Joel 1:1–4.

”Vanhat miehet” ovat Laodikean seitsemännen päivän adventtikirkon johtajia sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, ja sinetöiminen tapahtuu Pyhän Hengen vuodattamisen aikana. Hesekiel esittää ”vanhat miehet” ”ikivanhoina miehinä”.

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, oletko nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät pimeässä, kukin kuvakammioissaan? Sillä he sanovat: Herra ei näe meitä; Herra on hyljännyt maan. Hesekiel 8:12.

Inspiraatio osoittaa selvästi, että Hesekielin yhdeksännen luvun sinetöiminen on sama sinetöiminen kuin Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa. On myös selvää, että kahdeksannen luvun neljän asteittain pahenevan kauhistuksen ”vanhimmat miehet” esitetään luvulla 25. Kaksikymmentäviisi ”vanhinta miestä”, joiden olisi tullut olla Jumalan lauman vartijoita, ovat ne miehet, jotka kumartavat aurinkoa. Heidät tuomitaan ensimmäisinä. Siinä pyhäkön asiayhteydessä, josta he kääntyvät pois, he edustavat kahta kahdentoista papin osastoa sekä ylimmäistä pappia. Sunnuntailain aikana he kumartavat aurinkoa ja ottavat vastaan pedon merkin, ilmaisten yhtymisensä lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kanssa. Nuo 25 esikuvattiin niillä 250:llä Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapinassa, jotka edustavat sitä kolminkertaista liittoa, johon suitsuketta uhraavat 250 miestä yhtyvät. Luopumuksen kolme johtajaa kuolivat, kun maa avasi suunsa ja nielaisi heidät.

Ja Mooses sanoi: Tästä te saatte tietää, että Herra on lähettänyt minut tekemään kaikki nämä teot, enkä minä ole niitä omasta mielestäni tehnyt. Jos nämä miehet kuolevat niin kuin kaikki ihmiset kuolevat, tai jos heitä kohtaa sama kohtalo kuin kaikkia ihmisiä, niin Herra ei ole minua lähettänyt. Mutta jos Herra tekee jotakin uutta, ja maa avaa suunsa ja nielee heidät ynnä kaiken, mikä heille kuuluu, niin että he elävältä menevät alas hautaan, silloin te ymmärrätte, että nämä miehet ovat halveksineet Herraa.

Ja tapahtui, kun hän oli lakannut puhumasta kaikkia näitä sanoja, että maa heidän allaan halkesi. Ja maa avasi suunsa ja nielaisi heidät sekä heidän talonsa ja kaikki Kooraan kuuluneet miehet ynnä kaiken heidän omaisuutensa. He ja kaikki, mikä heille kuului, menivät elävinä alas hautaan, ja maa sulkeutui heidän yllensä; ja he hukkuivat pois seurakunnan keskeltä.

Ja koko Israel, joka oli heidän ympärillään, pakeni heidän huutonsa tähden, sillä he sanoivat: Ettei maa nielaisisi meitäkin. Ja Herran tyköä lähti tuli, ja se kulutti ne kaksisataa viisikymmentä miestä, jotka olivat uhranneet suitsuketta. 4. Moos. 16:28–35.

Vuoden 1888 kapinaa esikuvasi Koorahin, Daatanin, Abiramin ja niiden 250 miehen kapina, jotka uhrasivat suitsuketta. Nämä 250 miestä olivat muodostaneet liiton kolminkertaisen valaliiton kanssa, joka saapuu sunnuntailakiin silloin, kun Yhdysvallat, maan peto, avaa suunsa ja puhuu lohikäärmeen tavoin. Siinä kohdassa myöhäissade vuodatetaan ilman mittaa, aivan samoin kuin ne 250 miestä, jotka uhrasivat suitsuketta, tuhottiin taivaasta alas tulella. Nuo 250 miestä edustavat

väärää uskonnollista järjestelmää, joka tuhotaan myöhäissateen vuodatuksen aikana sunnuntailain yhteydessä. Se, että maa aukeni Koorahin ja hänen joukkojensa alla, on Ilmestyskirjan yhdestoista luvun maanjäristys, joka osoittaa Yhdysvaltojen avaavan suunsa ja puhuvan lohikäärmeen tavoin. Kun tuli tuli alas taivaasta 250:n päälle, se oli esikuva Elia tulesta Karmelinvuorella, jolloin nuo väärät profeetat surmattiin. Elia tuli Karmelinvuorella vastaa sunnuntailakia, joten 250 miehen ylle tullut tuli on myöhäissateen sunnuntailain tuli.

Korahin kapinaa käsittelevä kohta 4. Mooseksen kirjassa on profeettallisesti rinnakkainen sille kapinalle, joka kohdistui Joosuan ja Kaalebin esittämään sanomaan luvatussa maasta. Tuo kapina edustaa raamatullista ”katkeruuden päivää”. Korahin kapinasta kertova kohta sanoo: ”te saatte ymmärtää, että nämä miehet ovat halveksineet Herraa.”

Viisaat ovat ne, jotka ymmärtävät, ja viisaiden tulee ymmärtää, että Koorahin kapinan historia on asetettava Joosuan Luvatus maan sanomaa vastaan nousseen kapinan päälle. Tuo kapina tapahtui Kaadeksessa, ja sekä Kaades että Koorahin kapina ovat seitsemännen päivän adventismin kapina sunnuntailain aikana. Koorah ja ne 250 miestä, jotka uhrasivat suitsuketta, olivat esikuva niistä 25 miehestä, jotka kumarsivat aurinkoa Hesekiel 8:ssa. Hesekielin kahdeksannen luvun muinaiset miehet edustavat neljättä neljästä pahenevasta kauhistuksesta, jotka pannaan toimeen Jerusalemissa, Jumalan seurakunnan vertauskuvassa.

Ensimmäinen kauhistus on mustasukkaisuuden kuva, toinen ovat salatut kammiot, kolmas on itku Tammuksen tähden, ja sitten ne 25 miestä kumartuvat aurinkoa kohti. Sitten yhdeksäs luku yksilöi ne, jotka huokaavat ja valittavat kahdeksannessa luvussa kuvattujen kauhistusten tähden. Ne, jotka huokaavat ja valittavat, sinetöidään idästä nousevan enkelin toimesta. Enkeli on sanansaattaja ja edustaa sanomaa.

Idästä tuleva sinetöimisen sanoma on itätuulen sanoma, joka on islamin sanoma. Kun ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta on sinetöity, hävittävät enkelit alkavat työnsä juuri siinä kohdassa, missä profetian ulkoinen linja opettaa, että ”kansallista luopumusta seuraa kansallinen perikato”. Ennen kuin tuomio pannaan täytäntöön niille, joita Koora edustaa, kapinalliset viedään Jerusalemin ulkopuolelle. Jumalattomat poistetaan Jerusalemistä, sillä eivät vanhurskaat pakene Jerusalemistä.

Sitten henki nosti minut ylös ja vei minut Herran temppelin itäiselle portille, joka on itään päin; ja katso, portin ovella oli kaksikymmentäviisi miestä, joiden joukossa minä näin Jaasanjan, Asurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan, kansan ruhtinaat.

Silloin hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nämä ovat ne miehet, jotka miettivät pahaa ja antavat jumalatonta neuvoa tässä kaupungissa; jotka sanovat: Ei ole lähellä; rakentakaamme taloja; tämä kaupunki on pata, ja me olemme liha.

Sentähden ennusta heitä vastaan, ennusta, ihmislapsi. Ja Herran Henki lankesi minun päälleni ja sanoi minulle: Puhu; näin sanoo Herra;

Näin olette sanoneet, te Israelin heimo; sillä minä tiedän, mitä teidän mieleenne nousee, jokaisen niistä. Te olette lisänneet surmattujenne määrää tässä kaupungissa ja täyttäneet sen

kadut surmatuilla. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: Teidän surmatut, jotka te olette panneet sen keskelle, he ovat liha, ja tämä kaupunki on pata; mutta minä vien teidät pois sen keskeltä. Te olette peljänneet miekkaa, ja minä tuon miekan teidän päällenne, sanoo Herra, Herra. Ja minä vien teidät pois sen keskeltä ja annan teidät muukalaisten käsiin ja panen toimeen tuomiot teidän keskuudessanne. Te kaadutte miekkaan; minä tuomitsen teidät Israelin rajalla, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. Tämä kaupunki ei ole oleva teille pataa, ettekä te ole oleva lihaa sen keskellä, vaan minä tuomitsen teidät Israelin rajalla. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra; sillä te ette ole vaeltaneet minun käskyjeni mukaan ettekä noudattaneet minun oikeuksiani, vaan olette tehneet ympärillänne olevien pakanakansojen tapojen mukaan.

Ja tapahtui, minun profetoidessani, että Pelatja, Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni ja huusin suurella äänellä sanoen: Voi, Herra Jumala! Teetkö sinä lopun koko Israelin jäännöksestä? Hesekiel 11:1–13.

Jerusalem puhdistetaan sunnuntailain aikana, kun vehnä erotetaan lusteista. Miehet, joita 25 tai Koorahin 250 kuvaavat, viedään ulos Jerusalemin ”rajalle” kuolemaan. 25 on niiden pappien lukumäärä, jotka palvelivat viikon ajan, ja kun sitä kuvataan kymmenkertaisella luvulla 250, se edustaa maailmanlaajuista seurakuntaa, sillä kymmenen on maailmanlaajuisuuden vertauskuva. Taisteleva seurakunta määritellään seurakunnaksi, joka koostuu vehnästä ja lusteista, ja voittanut seurakunta edustaa seurakuntaa, joka on pelkkää vehnää.

”Eikö Jumalalla ole elävää seurakuntaa? Hänellä on seurakunta, mutta se on taisteleva seurakunta, ei riemuitseva seurakunta. Olemme murheellisia siitä, että siinä on vajavaisia jäseniä, että nisun seassa on lusteita. Jeesus sanoi: ’Taivasten valtakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa; mutta ihmisten nukkuessa hänen vihollisensa tuli ja kylvi lustetta nisun sekaan ja meni pois.... Niin talonisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: Herra, etkö kylvänyt hyvää siementä peltoosi? Mistä siihen sitten on tullut lustetta? Hän sanoi heille: Sen on vihamies tehnyt. Palvelijat sanoivat hänelle: Tahdotko siis, että menemme kokoamaan sen? Mutta hän sanoi: En; ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana myös nisua maasta. Antakaa molempien kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti; ja elonkorjuun aikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste yhteen ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisut korjatkaa minun aittaani.’”

”Vehnän ja lusteen vertauksessa näemme syyn siihen, miksi lustetta ei tullut nyhtää pois; jotta vehnää ei lusteen mukana revittäisi juurineen maasta. Inhimillinen mielipide ja arvostelukyky tekisivät vakavia erehdyksiä. Mutta mieluummin kuin että tehtäisiin erehdys ja yksikin vehnänkorsi revittäisiin juurineen maasta, Mestari sanoo: ’Antakaa molempien kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti’; silloin enkelit kokoavat pois lusteen, joka määrätään hävitettäväksi. Vaikka kirkoissamme, jotka tunnustavat uskovansa edistyneeseen totuuteen, on niitä, jotka ovat puutteellisia ja harhailevia, lusteen tavoin vehnän joukossa, Jumala on pitkämielinen ja kärsivällinen. Hän nuhtelee ja varoittaa erehtyviä, mutta Hän ei tuhoa niitä, jotka oppivat hitaasti sitä opetusta, jonka Hän tahtoo heille antaa; Hän ei kitke lustetta pois vehnän seasta. Luste ja vehnä saavat kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti; kun vehnä saavuttaa täyden kasvunsa ja kehityksensä, se kypsyttyään luonteensa tähden erottuu täysin lusteesta.

”Kristuksen seurakunta maan päällä on epätäydellinen, mutta Jumala ei hävitä seurakuntaansa sen epätäydellisyyden vuoksi. On ollut ja tulee olemaan niitä, jotka ovat täynnä intoa ilman tietoa ja jotka puhdistaisivat seurakunnan sekä kitkisivät lusteet vehnän keskeltä. Mutta Kristus on antanut erityistä valoa siitä, kuinka tulee menetellä niiden kanssa, jotka erehtyvät, ja niiden kanssa, jotka seurakunnassa ovat kääntymättömiä. Seurakunnan jäsenten ei tule ryhtyä kouristuksenomaiseen, kiivaaseen, hätäkoityyn toimintaan erottaessaan pois niitä, joita he saattavat pitää luonteeltaan vajavaisina. Lusteita ilmaantuu vehnän joukkoon; mutta lusteiden kitkeminen tekisi enemmän vahinkoa, ellei sitä tehdä Jumalan määräämällä tavalla, kuin se, että ne jätettäisiin rauhaan. Samalla kun Herra tuo seurakuntaan ne, jotka ovat todella kääntyneet, Saatana tuo samalla sen yhteyteen henkilöitä, jotka eivät ole kääntyneet. Samalla kun Kristus kylvää hyvää siementä, Saatana kylvää lusteita. Seurakunnan jäseniin vaikuttaa jatkuvasti kaksi vastakkaista vaikutusta. Toinen vaikutus toimii seurakunnan puhdistamiseksi, ja toinen Jumalan kansan turmelemiseksi.” Testimonies to Ministers, 45, 46.

Jumalattomat viedään Jerusalemin ulkopuolelle tuhottaviksi. Heidät poistetaan elonkorjuun aikana, joka on myös se aika, jolloin vehnä on kypsynyt, sillä juuri silloin vehnä kootaan yhteen kahden helluntailaisen heilutusleivän esikoisuhriksi. Vehnän esikoissadon korjaaminen on raamatullisen profetian erityinen aihe. Vehnän ja lusteiden erottaminen käsittelee juuri tätä aihetta, ja monet Kristuksen vertaukset osoittavat tämän hyvin merkittävän profeetallisen tienviitan.

“Lisäksi nämä vertaukset opettavat, ettei tuomion jälkeen ole koetusaikaa. Kun evankeliumin työ on päättynyt, seuraa välittömästi ero hyvien ja pahojen välillä, ja kummankin ryhmän kohtalo on ikuisiksi ajoiksi vahvistettu.” Christ’s Object Lessons, 123.

Vehnäuhri on ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, ja kolmas enkeli erottaa vehnän lusteista.

”Näin sitten kolmannen enkelin. Saattajaenkelini sanoi: ‘Peljättävä on hänen sanansa, kauhistava on hänen tehtävänsä. Hän on se enkeli, jonka on määrä erottaa vehnä lusteista sekä sinetöidä tai sitoa vehnä taivaalliseen aittaan.’ Näiden asioiden tulisi vallata koko mieli, koko huomio. Minulle näytettiin jälleen niiden välttämättömyys, jotka uskovat, että meillä on viimeinen armonsanoma, olla erillään niistä, jotka päivä päivältä vastaanottavat tai imevät itseensä uutta harhaa. Näin, ettei nuorten eikä vanhojen tulisi osallistua niiden kokoontumisiin, jotka ovat erehdyksessä ja pimeydessä. Enkeli sanoi: ‘Lakatkoon mieli viipymästä asioissa, joista ei ole hyötyä.’” Manuscript Releases, osa 5, 425.

Kolmas enkeli sinetöi vehnän ja erottaa myös vehnän lusteista. Kolmas enkeli edustaa sunnuntailakia, jolloin ne 25 miestä, jotka edustavat Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkon johtoa, viedään Jerusalemin ulkopuolelle ja tuomitaan. Siinä vaiheessa taisteleva seurakunta muuttuu voittavaksi seurakunnaksi.

”Työ on pian päättyvä. Taistelevan seurakunnan jäsenistä, jotka ovat osoittautuneet uskollisiksi, tulee voittava seurakunta. Tarkastellessani mennyttä historiaamme, kuljettuani läpi jokaisen edistysaskeleen nykyiseen asemaamme saakka, voin sanoa: Ylistys Jumalalle! Nähdessäni, mitä Jumala on tehnyt, täytyy hämmästyksellä ja luottamuksesta Kristukseen Johtajana. Meillä ei ole tulevaisuudessa mitään pelättävää, paitsi jos unohdamme sen tien, jota Herra on meitä johtanut, ja hänen opetuksensa menneessä historiassamme.” General

Conference Bulletin, 29. tammikuuta 1893.

Profetiaallinen aihe lusteiden erottamisesta vehnästä on merkittävä raamatunprofetian aihe. Kristuksen suorittama temppelin puhdistaminen on tämän työn havainnollistus; huipentuma tapahtuu sunnuntailaissa, sillä näemme niiden, joiden oli määrä tulla tuomituiksi, vietävän Jerusalemin rajalle kuolemaan.

”Kun Jeesus aloitti julkisen palvelutyönsä, Hän puhdisti temppelin sen pyhäinhäväistyksellisestä saastutuksesta. Hänen palvelutyönsä viimeisiin tekoihin kuului temppelin toinen puhdistus. Samoin maailman varoittamisen viimeisessä työssä kirkkoille esitetään kaksi erillistä kutsua. Toisen enkelin sanoma kuuluu: ’Kukistunut, kukistunut on Babylon, tuo suuri kaupunki, koska hän on haureutensa vihan viinillä juottanut kaikki kansat’ (Ilmestys 14:8). Ja kolmannen enkelin sanoman voimakkaassa huudossa kuullaan taivaasta ääni, joka sanoo: ’Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään etkä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä’ (Ilmestys 18:4, 5).” Selected Messages, kirja 2, 118.

Vehnän ja lusteiden seurakunta on olemassa sunnuntailakikriisiin saakka, jolloin lusteet poistetaan, ei inhimillisellä voimalla, vaan kolmannen enkelin toimesta — joka edustaa sunnuntailakia, mutta myös myöhäissateen sanomaa sen silloin paisuessa voimalliseksi huudoksi. Lusteet ovat profeetallisen todistuksen osa, niin kuin vehnäkin. Jumalan kaitselmus ulottuu sunnuntailakiin saakka, ja kolmas enkeli puhdistaa temppelin toisen kerran. Hän puhdisti sen 22. lokakuuta 1844, ja temppelin toinen puhdistus on sunnuntailaki.

Sunnuntailakiin johtavat historian ulkoiset tekijät ovat merkittävä osa voittavan seurakunnan todistusta, samoin kuin lusteet, vehnä ja näiden kahden luokan sitominen. Ilmestyskirjan viimeiset sanomat ovat kolmen enkelin sanomat, ja ne erottavat ja sitovat nämä kaksi luokkaa, mutta on tärkeää nähdä, että sisar White osoittaa noiden ”viimeisten sanomien” ”kypsyttävän sadon”. Sadon kypsyttävä viimeinen sanoma on myöhäissade, ja se on se tuli, joka sitoo ne 250 miestä ”tuhon tulia varten lyhteiksi”.

”Johannekselle avattiin näkyjä, joilla oli syvä ja järisyttävä merkitys seurakunnan kokemuksen kannalta. Hän näki Jumalan kansan aseman, vaarat, taistelut ja lopullisen vapautuksen. Hän kirjaa ylös viimeiset sanomat, joiden on määrä kypsyttää maan sato joko taivaallisen aitan lyhteiksi tai hävityksen tulien polttopuiksi. Hänelle paljastettiin aiheita, joilla on valtavan suuri merkitys, erityisesti viimeistä seurakuntaa varten, jotta ne, jotka kääntyvät eksiyyksestä totuuteen, saisivat opetusta heitä edessä olevista vaaroista ja taisteluista. Kenenkään ei tarvitse olla pimeydessä sen suhteen, mitä maan päälle on tulossa.” Suuri taistelu, 341.

Hänen temppelin puhdistamisensa havainnollistuu myös sen Likaharja-miehen työssä, jonka Johannes Kastaja esitteli Hänen palvelutyötään seuraavana. Hän on se, joka lakaisi pois roskat Millerin unessa.

”Herra on aikeissa paljastaa eron vanhurskaiden ja jumalattomien välillä; sillä hänen ’viskimensä on hänen kädessään, ja hän puhdistaa puimatantereensa perin pohjin ja kokoaa

nisunsa aittaansa; mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulella.”” Review and Herald, 8. marraskuuta 1892.

Sisar White viittaa Jesajaan, kun hän osoitti, että vuonna 1849 Herra oli ojentanut kätensä toisen kerran kootakseen kansansa jäännöksen, ja Jesaja sekä sisar White osoittavat sadan neljäkymmenenneljän tuhannen lopullisen kokoamisen. Kokoamisen prosessiin sisältyvät hajottaminen ja kokoaminen, joita ensimmäinen pettymys edustaa ja jotka johtavat kokoamiseen viipymisen ajan päättyessä. Jokainen näistä sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimiseen liittyvistä osatekijöistä on raamatullisen profetian erityinen aihe. Ulkoinen historia, jota Herra käyttää välikappaleenaan saattaakseen synnin päätökseensä, esitetään Danielissa 11:11; ja lopullinen kokoaminen löytyy Jesajasta 11:11; ja viipymisen ajan loppu löytyy Ilmestyskirjasta 11:11, ja vehnän ja lusteiden erottaminen sunnuntailaissa sijaitsee Hesekielissä 11:11:

Tämä kaupunki ei ole oleva teidän patanne, ettekä te ole oleva liha sen keskellä; vaan minä tuomitsen teidät Israelin rajalla. Hesekiel 11:11.

Joelin kirjassa ”uusi viini” katkaistaan muinaisilta vanhimmilta miehiltä, joiden tuli olla pyhäkön vartijoita. Keskiyön huudon sanoma on Joelin uusi viini, ja tuli, joka lankeaa sunnuntailailla, on esikuvallisesti kuvattu helluntain tulella. Tuo tuli edustaa sanomaa, joka on uusi viini, mutta se on myös se sanoma, joka tuhoaa ne 250 miestä, jotka uhrasivat suitsuketta. Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkko päättyy sunnuntailakiin, sillä silloin tuli vuodatetaan ilman määrää, ja se tuhoaa ne 250 miestä, jotka uhrasivat suitsuketta; se siis tuhoaa heidän jumalanpalvelusjärjestelmänsä.

Jos seitsemännen päivän adventistikirkko olisi uskollinen sunnuntailain aikana, Yhdysvaltain hallituksen valta ja mahti sulkisivat sen. Jos se olisi uskonon, se yksinkertaisesti muuttaisi nimensä ensimmäisen päivän adventistikirkoksi tai joksikin muuksi sitä läheisesti muistuttavaksi. Vanhurskas tai väärämielinen, seitsemännen päivän adventistikirkko ei mene sunnuntailakia pidemmälle. Profeettallinen todistus osoittaa, että adventismi hylkäsi vanhojen polkujen sanoman 9/11:n kohdalla, ja nuo vanhat polut johtavat suljettuun oveen sunnuntailain aikana. Hesekielin kohdassa 25 miestä esitettiin hahmoissa ”Jaasanja, Assurin poika, ja Pelatja, Benajan poika, kansan ruhtinaat”.

Heidän nimensä ilmaisevat Jumalan kansan ominaispiirteitä, mutta kyse on pelkästä tunnustautumisesta. Jaasanja merkitsee: Jumala kuulee, ja hän on Assurin poika; Asur merkitsee auttaa ja suojella. Sisaren White mukaan ne 25 miestä oli määrä olla vartijoita, kuten ”Asur” kuvaa. Hänen poikansa tunnustautuu ”kuulevansa” Jumalaa, mutta hän kuuluu siihen joukkoon, joka nähdessään ei näe ja kuullessaan ei kuule. Pelatja merkitsee Jumalan pelastamaa, ja hänen isänsä ”Benaja” merkitsee: Jumala on rakentanut. Kun Hesekiel oli päättänyt varoitussanomansa, Pelatja kuoli.

Tämä kaupunki ei ole teille pata, ettekä te ole liha sen keskellä; vaan minä tuomitsen teidät Israelin rajalla. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra; sillä te ette ole vaeltaneet minun käskyjeni mukaan ettekä toimeenpanneet minun oikeuksiani, vaan olette tehneet ympärillänne olevien pakanakansojen tapojen mukaan. Ja tapahtui, minun profetoidessani, että Pelatja,

Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni, huusin suurella äänellä ja sanoin: Voi, Herra, Herra! Teetkö sinä lopun koko Israelin jäännöksestä? Hesekiel 11:11–13.

Pelatja kuoli Hesekielin kovaan huutoon. Vehnä kuoli kadulla 18. heinäkuuta 2020 Ilmestyskirjan yhdenkentoista luvun täyttymyksenä. Vehnä ovat Mooses ja Elia, Jumalan Sanan ensimmäinen kirjoittaja, ja lupaus tulevasta Eliasta on Vanhan testamentin viimeinen lausuma. Alfa ja Omega surmataa Sodoman ja Egyptin kadulla, mutta heidät herätetään eloon vuonna 2024, kuten Ilmestyskirja 11:11 esittää. Heidän ollessaan kuolleina Sodom ja Egypti iloitsivat. Hesekiel sijoittaa Pelatjan kuoleman jäännöksen aikaan sanoessaan: ”Voi, Herra Jumala! teetkö sinä täydellisen lopun Israelin jäännöksestä?” Sodom on Jesajan mukaan seitsemännen päivän adventtikirkko jäännöksen aikana.

Kuulkaa, te taivaat, ja kallista korvasi, sinä maa, sillä Herra on puhunut: Minä olen kasvattanut ja korottanut lapsia, mutta he ovat nousseet kapinaan minua vastaan. Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä.

Voi syntinen kansa, vääryyden kuormittama kansa, pahantekijäin siemen, turmeluksen lapset! He ovat hyljänneet Herran, vihoittaneet Israelin Pyhän, kääntyneet pois, luopuneet hänestä. Miksi teitä vielä lyötäisiin? Te vain yhä enenevässä määrin kapinoisitte. Koko pää on sairas, koko sydän nääntynyt. Jalkapohjasta päälakeen asti ei ole siinä mitään tervettä, vaan haavoja, mustelmia ja märkiä paiseita; niitä ei ole puristettu puhtaiksi eikä sidottu eikä öljyllä pehmennetty. Teidän maanne on autio, kaupunkinne tullessa poltetut; muukalaiset syövät teidän maanne teidän silmienne edessä, ja se on autio niin kuin muukalaisten hävittämä. Ja tytär Siion on jäänyt jäljelle kuin maja viinitarhassa, kuin vartijankoja kurkkumaassa, kuin piiritetty kaupunki.

Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille aivan vähäistä jäännöstä, meistä olisi tullut Sodoman kaltaisia, me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi. Kuulkaa Herran sana, te Sodoman hallitsijat; ottakaa korviinne meidän Jumalamme laki, te Gomorran kansa. Jesaja 1:2–10.

Mooses ja Elia surmataa Sodomassa ja Egyptissä jäännöksen aikana. Egypti on turmeltuneen valtiotaidon vertauskuva ja Sodoma turmeltuneen kirkkotaidon vertauskuva. Pelatja, Benajan poika, kuolee sunnuntailain yhteydessä, minkä Jesaja yhdistää raamatulliseen kiusauksen päivään, joka on joko vuosi 1863 tai sunnuntailaki. Pelatja, Benajan poika, edustaa niiden väärennöstä, jotka todellisuudessa kuulevat Jumalan sanan. Jäännöksen aikana ne, joita Mooses ja Elia edustavat, surmataa ja herätetään sitten eloon. Tuo ylösousemus alkoi erämaassa kuuluneella äänellä heinäkuussa 2023. Vuodesta 2024 alkaen vehnän ja lusteen lopullinen erottaminen on ollut käynnissä.

Sunnuntailain kohdalla Seitsemännen päivän adventistikirkko tulee tietämään, että he ovat kadotettuja.

Tämä kaupunki ei ole teidän patanne, ettekä te ole liha sen keskellä; vaan minä tuomitsen teidät Israelin rajalla. Ja te saatte tietää, että minä olen Herra; sillä te ette ole vaeltaneet minun käskyjeni mukaan ettekä noudattaneet minun oikeuksiani, vaan olette tehneet ympärillänne olevien pakanakansojen tapojen mukaan. Ja tapahtui, kun minä profetoin, että Pelatja, Benajan

poika, kuoli. Hesekiel 11:11–13.

Pelatjan, jonka nimi merkitsee Jumalan vapauttamaa, kuolema merkitsee tässä yhteydessä kuolemaan luovuttamista samassa kohdassa, jossa yhdentoista hetken työntekijät vapautetaan pohjoisen kuninkaan kädestä Daniel 11:n jakeessa neljäkymmentäyksi. Pelatja vapautetaan pohjoisen kuninkaan käsiin sunnuntailaissa. Pelatja, Benajan poika, merkitsee ”sitä, minkä Jumala on rakentanut”. Juuri siinä kohdassa, jossa Jumala on jälleen rakentanut temppelin korottaakseen sen voittavana seurakuntana sunnuntailaissa, ne, joita Pelatja edustaa, luovutetaan kuolemaan, sillä sen sijaan että he olisivat osallistuneet ikivanhojen raunioiden jälleenrakentamisen työhön, he rakensivat itselleen Tobian hautaa. Pelatja edustaa Jesajan päästä varpaisiin ulottuvaa ruumista, joka on kokonaan synnin kuormittama. Tuo ruumis on laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko neljän etenevän kapinan sukupolven päättyessä, jonka Jesaja ilmaisee voimistuvana kapinana sanoessaan: ”te luovutte yhä enemmän”. Lopullisessa koetusprosessissa, joka alkoi vuonna 2024, vehnä on kuolleena kolme ja puoli päivää ja herää sitten eloon, jolloin he saavat tietää, että Herra on Jumala.

Sentähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, oi minun kansani, minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät ylös haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan teidän hautanne, oi minun kansani, ja nostan teidät ylös haudoistanne. Ja minä panen Henkeni teihin, niin että te saatte elää, ja minä sijoitan teidät omaan maahan; silloin te tulette tietämään, että minä, Herra, olen sen puhunut ja toteuttanut, sanoo Herra. Hesekiel 37:12–14.

Väärennetty papisto, jota sunnuntailain kohdalla edustavat 25, saa silloin tietää, että Herra on Jumala. Vehnä tietää, että Herra on Jumala, vuonna 2024, ja lusteet heräävät tähän tietoon sunnuntailain aikana, kun on jo liian myöhäistä. Ajanjakso alkaa haudalla ja ylösnousemuksella ja päättyy hautaan ilman ylösnousemusta. Alussa oleva vehnä tuntee Jumalan, kun Hän täyttää Ilmestyskirjan yhdentoista luvun ylösnousemuksen, ja lusteet tietävät sen saman luvun sunnuntailain maanjäristyksen aikana. Näiden kahden tienviitan välissä myöhäissateen koettelemisprosessi kypsyttää molemmat luokat elonkorjuuta varten.

Joelin sanoma on viinitarhan laulu, mutta ensimmäinen kysymys, jonka se nostaa esiin, on se, voivatko ihmiset tunnistaa viimeiset päivät entisten päivien perusteella. Joelin ”vanhat miehet” eivät kyenneet siihen, sillä kun herätyshuuto kuuluu keskiyöllä, heidät leikataan pois — heidät syljetään ulos Herran suusta, juuri siihen kohtaan, missä maan peto avaa suunsa puhuakseen, mikä on myös se paikka, jossa Bileamin aasi puhui ja jossa Johannes Kastajan isä puhui.

Tuomio ”vanhojen muinaisten miesten” ylle perustuu kysymykseen siitä, onko tämä tapahtunut teidän isienne päivinä? Jakso alkaa sanoilla: ”kuulkaa tämä”. Sitten se esittää kaksi todistajaa, joista toinen on neljä miessukupolvea ja toinen neljä hyönteislajia. Tämän jälkeen heidät herätetään keskiyön huudon aikaan vain havaitsemaan, että heidät sivuutetaan Jumalan valittuna liittokansana. Heitä ei sivuuteta siksi, ettei heillä ollut viiniä, vaan siksi, että heillä on väärä viini. Vertauksessa kymmenestä neitsyestä Joelin uusi viini on öljy.

Heidän pelastuksensa asetetaan sen varaan, ottavatko he vastaan myöhäissateen sanoman ”uuden viinin”. Myös ”vanhat ja ikääntyneet miehet” kuvataan Jesajan toimesta ”Efraimin juoppoina”, eikä Efraimia esitetä Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa sinetöityjen joukossa. Hänen tilalleen tulee hänen veljensä Manasse. On vaikea löytää Manassea jumalattomampaa kuningasta, mutta hän tulee Efraimin juoppojen sijaan.

Se ihmisluokka, joka ei tunne murhetta oman hengellisen rappionsa tähden eikä valita toisten syntejä, jää ilman Jumalan sinettä. Herra antaa läheteilleen, noille miehille, joilla on surma-aseet käsissään, käskyn: ”Kuljette hänen jäljessään kaupungin läpi ja surmatkaa; älköön silmänne säästääkään älkääkään armahtako: surmatkaa perin pohjin vanhukset ja nuorukaiset, sekä neitsyet ja pienet lapset ja naiset; mutta älkää lähestykö ainoatakaan miestä, jossa on merkki; ja alkakaa minun pyhäköstani. Niin he alkoivat niistä vanhimmista miehistä, jotka olivat huoneen edessä.”

Tässä näemme, että seurakunta — Herran pyhäkkö — oli ensimmäinen, joka sai tuntea Jumalan vihan iskun. Vanhat miehet, ne, joille Jumala oli antanut suuren valon ja jotka olivat seisonet kansan hengellisten etujen vartijoina, olivat pettäneet heille uskotun tehtävän. He olivat omaksuneet kannan, ettei meidän tarvitse odottaa ihmeitä eikä Jumalan voiman huomattavaa ilmenemistä niin kuin entisinä päivinä. Ajat ovat muuttuneet. Nämä sanat vahvistavat heidän epäuskoaan, ja he sanovat: Herra ei tee hyvää eikä tee pahaa. Hän on liian armollinen kohdatakseen kansaansa tuomiolla. Näin ”rauha ja turvallisuus” on niiden miesten huuto, jotka eivät enää koskaan korota ääntään pasuunan tavoin osoittaakseen Jumalan kansalle heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. Nämä mykät koirat, jotka eivät tahtoneet haukkua, ovat niitä, jotka saavat tuntea loukatun Jumalan oikeudenmukaisen koston. Miehet, nuoret naiset ja pienet lapset kaikki menehtyvät yhdessä.

”Ne kauhistukset, joiden tähden uskolliset huokasivat ja itkivät, olivat kaikki, mitä rajalliset silmät saattoivat havaita; mutta ylivoimaisesti pahimmat synnit, ne, jotka herättivät puhtaan ja pyhän Jumalan kiivauden, olivat paljastumattomia. Suuri sydänten tutkija tietää jokaisen salassa tehdyn synnin, jonka vääryyden tekijät ovat tehneet. Nämä ihmiset alkavat tuntea olonsa turvalliseksi petoksissaan ja sanovat Hänen pitkämielisyytensä vuoksi, ettei Herra näe, ja sitten toimivat ikään kuin Hän olisi hylännyt maan. Mutta Hän paljastaa heidän ulkokultaisuutensa ja tuo muiden nähtäville ne synnit, jotka he niin huolellisesti olivat kätkenneet.

”Ei arvoaseman, arvokkuuden tai maallisen viisauden ylemmyys, ei mikään asema pyhässä virassa, varjele ihmisiä periaatteen uhraamiselta, kun heidät jätetään oman petollisen sydämensä varaan. Ne, joita on pidetty kelpoisina ja vanhurskaina, osoittautuvat luopumuksen yllyttäjiksi sekä välinpitämättömyyden ja Jumalan armolahjojen väärinkäytön esikuviksi. Heidän jumalatonta vaellustaan Hän ei enää kauemmin siedä, ja vihassaan Hän kohtelee heitä armotta.

”Herra vetäytyy vastahakoisesti läsnäolollaan niiden luota, jotka ovat saaneet osakseen suuren valon ja jotka ovat tunteneet sanan voiman palvellessaan muita. He olivat kerran Hänen uskollisia palvelijoitaan, Hänen läsnäolonsa ja johdatuksensa suosimia; mutta he luopuivat Hänestä ja johtivat muitakin harhaan, ja sen tähden he joutuvat jumalallisen epäsuosion

alaisiksi.” Testimonies, osa 5, 211, 212.

Joel puhuu Laodikean seitsemännen päivän adventtikirkon johtajistolle, kun hän yksilöi ”vanhat miehet”, mutta Joel puhuu myös oppimattomille, kuten Jesaja nimittää niitä, jotka asetetaan vastakkain oppineiden kanssa. Joel puhuu niille ikiaikaisille miehille, jotka kumartavat aurinkoa Hesekielin kahdeksannessa luvussa ja jotka ovat ensimmäiset, joille tuomio langetetaan yhdeksännessä luvussa. Hän puhuttelee myös Laodikean seitsemännen päivän adventtikirkon maallikkojäseniä sanoessaan: ”Kuulkaa tämä, te vanhat miehet, ja ottakaa korviinne, kaikki maan asukkaat.”

Luvun kahdeksan 25 miestä sijoittuvat sunnuntailain yhteyteen, missä he kumartavat aurinkoa selin pyhäkköön. He ovat ”kymmenys” siitä kapinasta, jonka muodostivat ne 250, jotka seisoivat Koorahin, Daatanin ja Abiramin kanssa. Nuo 25 miestä ovat vertauskuva kapinasta, joka inspiraation mukaan toistui vuonna 1888 ja joka oli esikuva Laodikean seitsemännen päivän adventtikirkon johtajuuden kapinasta 11.9.2001:ssä aina sunnuntailakiin saakka. He edustavat kapinan ”kymmenystä” juuri samana ajanjaksona, jonka Jesaja luvussa kuusi osoittaa viisaat ”kymmenyksi”, jossa on sisällys.

Joel on adventismille annettu ilmoitus siitä, että heidän koetusaikansa on päättynyt, sillä he ovat synnillä täyttäneet koetusaikansa maljan, ja sen täyteys esitetään sairautena heidän päällestaan varpaisiin asti, mikä osoittaa, että myöhäissateen sanoma on katkaistu heidän suustaan. Jesaja kuvaa saman todellisuuden luvussa kaksikymmentäyhdeksän.

Pysähtykää ja ihmetelkää; sokaistukaa ja huutakaa: he ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä; he horjuvat, mutta eivät väkijuomasta. Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne syvän unen hengen ja sulkenut teidän silmänne; profeetat ja teidän hallitusmiehenne, näkijät, hän on peittänyt. Ja koko näky on tullut teille kuin sinetöidyn kirjan sanat, jonka he antavat lukutaitoiselle sanoen: Lue tämä, pyydän; ja hän sanoo: En voi, sillä se on sinetöity. Ja kirja annetaan sille, joka ei osaa lukea, sanoen: Lue tämä, pyydän; ja hän sanoo: En osaa lukea.

Sentähden Herra sanoi: Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta on siirtänyt sydämensä kauas minusta, ja heidän minua kohtaan tuntemansa pelko on ihmiskäskyjen opettamaa, niin katso, minä teen jälleen ihmeellisen teon tämän kansan keskellä, ihmeellisen teon ja ihmeen; sillä heidän viisaittensa viisaus on katoava, ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys peittyvä. Voi niitä, jotka syvälle kätkevät aikeensa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä, ja jotka sanovat: Kuka meidät näkee? ja kuka meidät tuntee? Totisesti, teidän nurinkurisuutenne on pidettävä savenvalajan savena; sillä sanooko teko tekijästään: Hän ei ole minua tehnyt? tai sanooko valmistettu valmistajastaan: Hänellä ei ollut ymmärrystä? Jesaja 29:9–16.

Viisaiden ”ymmärrys” perustuu Jumalan profeetallisen sanan sinettien avaamiseen. Ne, jotka on koulutettu adventismin turmeltuneissa instituutioissa, eivät kykene lukemaan profetian kirjaa, ja he syyttävät Jumalaa siitä, ettei Hänellä ole ymmärrystä. Kun profetia avataan, he eivät voi ymmärtää sitä, ja niin he syyttävät Jumalaa siitä, että juuri Häneltä puuttuu ymmärrys, ja näin tehdessään he kääntävät asiat ylösalaisin. Adventismin oppineet ja oppimattomat eivät voi ymmärtää sitä

profetiaa, joka avataan juuri ennen armonajan päättymistä, ja Joelin kirja käskee “vanhoja miehiä” kuulemaan, mutta he ovat sellainen ihmisryhmä, joka kuuleksaan ei kuule, ja nähdessään ei näe.

Heidän kapinansa varsinainen ydin ilmenee siinä, etteivät he kykene tunnustamaan Kristusta ensimmäiseksi ja viimeiseksi. Tämä on sen luvun asiayhteys, jossa esitetään kysymys: ”Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai teidän isienne päivinä?”

Oliko isienne historiassa aikaa, jolloin kansa herää keskiyön huudon aikana vain huomataksaan olevansa tyhmät neitsyet? ”Vanhuksia” käsketään ”heräämään”, samoin kuin milleriläisiä Exeterin leirikokouksessa vuonna 1844. Vertaus kymmenestä neitsyestä on vertaus adventtikansan kokemuksesta, joka täyttyi milleriläisten historiassa kirjaimellisesti jokaista yksityiskohtaa myöten, ja joka täyttyy jälleen kirjaimellisesti jokaista yksityiskohtaa myöten viimeisinä päivinä. Laodikealaisen seitsemännen päivän adventismin kyvyttömyys tunnistaa, että heidän kirkkonsa perustava historia toistuu viimeisinä päivinä, korostaa sitä profeetallista periaatetta, joka on avain profeetallisen sanoman avaamiseen. Se ei ole ainoastaan raamatullinen sääntö, vaan myös Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen luonteen ydin, joka avataan juuri ennen koetusajan päättymistä.

Joel kysyy: ”Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai edes teidän isienne päivinä?” Tai voitaisiin kysyä: ”Oliko teidän isienne päivinä koettelemisen prosessi, joka erotti uuden liiton kansan vanhan liiton kansasta?” Oli, ja ero toteutettiin vertauksessa öljynä esitetyn profeetallisen sanoman kautta. ”Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai teidän isienne päivinä” osoitti välittömästi, että se, mitä tapahtui heidän isiensä päivinä, oli herääminen neljän sukupolven ajan voimistuneen hävityksen jälkeen, kuten ilmenee käskystä lähettää sanoma eteenpäin neljän sukupolven yli sekä neljästä hyönteisestä, jotka kuvaavat voimistuvaa hävitystä. Joel on tuomionjulistus luopuneelle ja apostatisoituneelle seurakunnalle Keskiyön huudon aikana. Yksikään seurakunta pyhässä historiassa ei ole asettunut suurempaa valoa vastaan kuin seitsemännen päivän adventistikirkko. Tällaisen totuutta vastaan nousevan kapinan vertauskuvana on ”Kapernaum”.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.

”Kapernaumissa Jeesus asui matkojensa väliaikoina sinne tänne kulkiessaan, ja siitä tuli tunnettu nimellä ’hänen oma kaupunkinsa’. Se sijaitsi Galileanmeren rannalla ja lähellä Gennesaretin kauniin tasangon rajoja, ellei suorastaan sen päällä.” Alfa ja omega, s. 252.

”Kuinka vähän kärsivällisyyttä onkaan ilmennyt niiden keskuudessa, jotka tunnustautuvat Jumalan lapsiksi, kuinka paljon katkeria sanoja on lausuttu, kuinka paljon tuomiota on julistettu niitä vastaan, jotka eivät ole meidän uskoamme. Monet ovat pitäneet muihin kirkkoihin kuuluvia suurina syntisinä, vaikka Herra ei katso heitä niin. Niiden, jotka katsovat näin muiden kirkkojen jäseniä, tulee nöyrytyä Jumalan väkevän käden alle. Ne, jotka he tuomitsevat, ovat saattaneet saada vain vähän valoa, harvoja tilaisuuksia ja etuoikeuksia. Jos he olisivat saaneet sen valon, jonka monet meidän seurakuntiemme jäsenet ovat saaneet, he olisivat voineet edistyä paljon nopeammin ja edustaa uskoaan maailmalle paremmin. Niistä, jotka kerskaavat valollaan eivätkä kuitenkaan vaella siinä, Kristus sanoo: ’Mutta minä sanon teille: Tyyron ja Sidonin on tuomiopäivänä oleva siedettävämpää kuin teidän. Ja sinä,

Kapernaum [seitsemännen päivän adventistit, jotka ovat saaneet suuren valon], joka olet korotettu taivaaseen asti [etuoikeuksiesi puolesta], sinut syöstään alas helvettiin; sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, se olisi pysynyt tähän päivään asti. Mutta minä sanon teille: Sodoman maan on tuomiopäivänä oleva siedettävämpää kuin sinun.' Silloin Jeesus vastasi ja sanoi: 'Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä [heidän omassa arviossaan] ja ilmoittanut ne pienille lapsille.'"

"Ja nyt, koska te olette tehneet kaikki nämä teot, sanoo Herra, ja minä puhuin teille, varhain nousten ja puhuen, mutta te ette kuulleet; ja minä kutsuin teitä, mutta te ette vastanneet; sen tähden minä teen tälle temppelille, jota kutsutaan minun nimelläni ja johon te luotatte, sekä paikalle, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne, niin kuin minä olen tehnyt Siilolle. Ja minä heitän teidät pois kasvojeni edestä, niin kuin minä olen heittänyt pois kaikki teidän veljenne, koko Efraimin siemenen."

"Herra on perustanut keskuuteemme erittäin tärkeitä laitoksia, ja niitä tulee hoitaa, ei niin kuin maailmallisia laitoksia hoidetaan, vaan Jumalan järjestyksen mukaan. Niitä tulee hoitaa silmä yksinkertaisesti hänen kirkkauteensa kiinnitettynä, jotta kaikin tavoin pelastuisivat hukkuvat sielut. Jumalan kansalle ovat Hengen todistukset tulleet, ja kuitenkin monet eivät ole ottaneet varteen nuhteita, varoituksia ja neuvoja.

"Kuulkaa siis tämä, te tyhmä kansa ja ymmärrystä vailla oleva, joilla on silmät, mutta ette näe, joilla on korvat, mutta ette kuule: ettekö pelkää minua, sanoo Herra; ettekö vapise minun kasvojeni edessä, minä, joka olen asettanut hiekan meren rajaksi ikuisella säädöksellä, niin ettei se voi sitä ylittää? Vaikka sen aallot kuohuvat, eivät ne voi mitään; vaikka ne pauhaavat, eivät ne voi käydä sen yli. Mutta tällä kansalla on niskoitteleva ja kapinallinen sydän; he ovat luopuneet ja menneet pois. Eivätkä he sano sydämessään: Pelätkäämme nyt Herraa, meidän Jumalaamme, joka antaa sateen, sekä varhaisen että myöhäisen, ajallansa; hän säilyttää meille elonkorjuun määrättyt viikot. Teidän pahat tekonne ovat kääntäneet nämä pois, ja teidän syntinne ovat pidättäneet teiltä hyvät lahjat.... Eivät he aja orvon asiaa, orvon asiaa, vaikka he menestyvät; eivätkä he hanki oikeutta köyhälle. Enkö minä kostaisi tätä, sanoo Herra; eikö sieluni kostaisi sellaiselle kansalle kuin tämä?"

"Onko Herra pakotettava sanomaan: 'Älä rukoile tämän kansan puolesta äläkä kohota heidän tähtensä huutoa tai rukousta äläkä ano minulta heidän puolestaan; sillä minä en kuule sinua'? 'Sentähden sateet on pidätetty, eikä jälkisadetta ole tullut.... Etkö tästä ajasta lähtien huuda minulle: Isäni, sinä olet nuoruuteni opas?'" Review and Herald, 1. elokuuta 1893.